

01 **ΠΟΛΙΤΙΚΗ**

Με όχημα
την ποίηση

Ανθολόγος: **Λουκάς Αξελός**

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΚΟΥΛΙΔΗΣ (1946-2015)

Η θυγάτηρ του εστιάτορος

Στον Δημήτρη Παπαδημητρίου

Μόνον την νύχτα του Σαββάτου
προς την Κυριακήν
έπειτα από τριών ημερών
παραφυλάγματα
την είδα.

Οι οφθαλμοί της ακανείς
ως οι Πρέσπες
και τα μαλλιά της
στο χρώμα του ανατέλλοντος ηλίου
και έτι ανοικτώτερα.

Γλυκεία
ως οι μάγκοι
– καρποί εξωτικοί
της Αφρικανικής ηπείρου –
με λίκνισμα ελαφρύ
τοιούτον
ως
των υδάτων
του κόλπου Μοσσοουρίλ
της φίλης Μοζαμβίκης.

«Με τα Γαλλικά της
με τα Άγγλικά της
τι με τα Ρωσικά της
άσε πια τ'ασπρόρουχα
και τα νταντελικά της.»

Και όμως
παραμένει έγκλειστος
– που και που την αφήνουν
και βγαίνει προς ψιλού της –
και 'κει χαλνάζει την ζωή της
εν μέσω
γεωμήλων
μαίνδανών
σελίλων
και σκουμπριών.

Μα...
δεν μιλά
δεν κλαίει
δεν εκφράζει το παράπονό της.

Μόνον
που προσφάτως
αντί καρικευμάτων
προσθέτει νιτρικών οξύ
και καυστικήν ποτάσσα
εις τα προσφερόμενα εδέσματα
της πολυπληθούς πελατείας
του εν αποστρατεία ταξίαρχου και νυν εστιάτορος
πατρός της.

Ο Ερντογάν με τα λόγια χτίζει ανώγεια και κατώγεια

■ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

Ο Ερντογάν είναι αιχμάλωτος της Ρωσίας και των ΗΠΑ, ελέγχουν τις κινήσεις του. Παρ' όλα αυτά, η πλειοψηφία στην Ελλάδα αγωνιά αν θα μας επιτεθεί η Τουρκία. Το κλίμα ανασφάλειας δεν οφείλεται μόνο στην υποτιθέμενη ισχύ της Τουρκίας έναντι της, εξίσου υποτιθέμενης, δικής μας αδυναμίας. Ανασφάλεια με Κ. Καραμανλή και Α. Παπανδρέου δεν υπήρχε, την εγκατέστησε ο Σημίτης. Μετά, επί τριάντα χρόνια, η πνευματική, οικονομική και πολιτική ελίτ, οι εθνομηδενιστές, μετέτρεψαν την ηττοπάθεια σε κυρίαρχη ιδεολογία με τη στήριξη των ελεγχόμενων ΜΜΕ. Προεξοφλούν ελληνική ήττα σε περίπτωση σύγκρουσης και διακηρύσσουν ότι ύψιστο αγαθό δεν είναι η διαβίωση με ελευθερία αλλά η αποφυγή σύγκρουσης με απώλεια κάθε αξιοπρέπειας. Έτσι οι εθνοαπελευθερωτικές επαναστάσεις, π.χ. το 1821 ή οι αντιαποικιακοί αγώνες, ήταν προφανώς λάθος ενώ οι νίκες επί της ισχυρής φασιστικής Ιταλίας το 1940 ήταν ιστορικό στραβοπάτημα. Αν επικρατούσαν (ή αν επικρατήσουν) οι «Κοτζιάδες» (γνωστοί και με το όνομα «Νενέκοι»), θα είχαμε ακόμα τους Οθωμανούς.

Είναι λάθος να μιλάμε μόνο για τα οράματα μεγαλείου του Ερντογάν, δήθεν Σουλτάνου. Η Τουρκία είχε επεκτατικά οράματα πριν και από τον πρόεδρο Οζάλ που μιλούσε, προ τριακονταετίας, για μια Τουρκία ως τη Βιέννη και την Κίνα. Το μόνο που κατάφεραν να αρπάξουν είναι ένα κομμάτι της Κύπρου με την παρότρυνση του Κίσινγκερ και την προδοσία Ιωαννίδη. Αλλά τα κατεχόμενα παραμένουν παράνομα και η Τουρκία προσπάθησε αλλά δεν μπόρεσε να κάνει γεωτρήσεις. Ο Ερντογάν έχει, υποτίθεται, «γκριζάρει» το μισό Αιγαίο και καθημερινά αυξάνει τον αριθμό των νησιών που διεκδικεί. Και, λένε, «ψήνει» τους ξένους ότι όσα λέει είναι σωστά. Αυτό είναι και ψεύδος και λάθος. Οι ΗΠΑ, Ρώσοι, Γάλλοι, Άγγλοι κ.λπ., θα δεχθούν ή θα απορρίψουν τον Ερντογάν αν τους συμφέρει. Αυτό που θα καθορίσει τις αντιδράσεις τους είναι το αν θα υπερασπιστούμε την πατρίδα μας. Θα την υπερασπιστούμε; Οι ΗΠΑ/Ρωσία/Ε.Ε. θέλουν μια ακόμα εμπόλεμη κατάσταση στην περιοχή;

Ο πιο ισχυρός «φίλος» της Τουρκίας είναι αυτή τη στιγμή η Ρωσία, υποτίθεται. Ο Ερντογάν θέλει να περιφρουρήσει την πόλη Ιντλίμπ (Συρία) όπου εδρεύουν φιλότουρκοι τζιχαντιστές. Η Μόσχα είναι αντίθετη και τον προειδοποίησε ότι πρέπει να γίνει σεβαστό το Διεθνές Δίκαιο. Οι Τούρκοι αγνόησαν την προειδοποίηση, χτύπησαν στο Ιντλίμπ, σκοτώθηκαν Ρώσοι στρατιωτικοί

Η ανοχή στις ιταλικές προκλήσεις (καταβύθιση του «Ελλη») δεν απότρεψε τελικά την επίθεση του Μουσολίνι. Το πεπρωμένο φυγείν αδύνατον και ο νοών, νοεΐτω

(4 ή 6) και τότε ο Πούτιν τους βομβάρδισε αηλεώς. Ο Πούτιν δεν θα θυσιάσει ούτε το μικρό αριστερό δαχτυλάκι του Άσαντ χάριν του Ερντογάν. Ο Πούτιν επιτρέπει στον Ερντογάν να χτυπήσει τους Κούρδους, συμμάχους των ΗΠΑ. Αλλά δεν του επιτρέπει να αλωνίζει στη Συρία επειδή είναι το αναντικατάστατο στήριγμα της Ρωσίας στη Μ. Ανατολή. Ο Ερντογάν αν συγκρουσθεί με τους Ρώσους θα βρει ανοιχτές τις πόρτες της επιστροφής αλλά οι Δυτικοί δεν θα σφάξουν τον μόσχο τον σιτευτό. Αν δεν το ξέρει, κακό της κεφαλής του. Αν περιμένει να ανταμειφθεί σε βάρος της Ελλάδας θα πέσει έξω, εφ' όσον δεν προσφερθούμε οικειοθελώς για σφάξιμο. Παραμονή του στη συμμαχία με τη Ρωσία σημαίνει ότι θα μείνει στην Ιστορία

ως «Σουλτάνος ο υποτελής». Επειδή προέχει όχι η συμμαχία αλλά η πειθαρχία της Τουρκίας στη Ρωσία. Αλλιώς ο Πούτιν θα επέτρεπε βλακωδώς να δημιουργηθεί μια ισχυρή απειλή, πιθανή σύμμαχος εχθρών, στα ευαίσθητα σύνορά του.

Συμπέρασμα: «Ο Ερντογάν-Μπενουόλης με τα λόγια χτίζει ανώγεια και κατώγεια». Αυτή είναι η πραγματική τωρινή εικόνα του Ερντογάν. Κανείς από τους μεγάλους παίκτες δεν σκοπεύει να του παραχωρήσει στιδήποτε μπορεί να το κρατήσει για τον εαυτό του. Ανεξάρτητα από τα γούστα ή τα προσωπικά οφέλη του Τραμπ, το ερώτημα για τις ΗΠΑ είναι αν προτιμούν την Ελλάδα ως δικό τους αντίβαρο στην Τουρκία και στη Ρωσία ή αν μας προτιμούν παράρτημα ενός Ερντογάν συμπαίκτη του Πούτιν.

Το τουρκικό πλοίο

Τέλος, το τουρκικό πλοίο αποχώρησε αφού παραβίασε την ελληνική υφαλοκρηπίδα για αρκετές ώρες προκαλώντας πολιτική τρικυμία. Επιμύθιο: Αν είσαι αποφασισμένος να μη χρησιμοποιήσεις τα νόμιμα αλλά βίαια μέσα για να διώξεις τον παρανομούντα πρέπει να είσαι τουλάχιστον προνοητικός και ικανός να αποφύγεις τη γελοιοποίηση, ήττα είναι και αυτό. Το χειρότερο είναι ότι οι αρμόδιοι, πολιτικοί και κυρίως οι στρατιωτικοί, αντί να δείξουν ότι τα παθήματα στα Ίμια έγιναν μαθήματα για κάθε ανάλογη –και απολύτως προβλέψιμη– προβοκατόρικη πρόκληση του γείτονα, άλλοι σιώπησαν και άλλοι εκτέθηκαν με αστείες δηλώσεις για «ανεμομαζώματα-διαβολοσκοπήματα», που έλεγε η γιαγιά μου. Δεν ήταν δα και τόσο δύσκολο να έχουν σκεφθεί «τι να κάνουμε αν ή, πιο σωστά, όταν ο απέναντι μας προκαλέσει;». Όσοι δεν θέλουν να γίνουν αποδιοπομπαίοι τράγοι δεν το πρόβλεψαν. Είναι δύσκολο να βρουν άλλοθι στο μέλλον. Οι άλλοι προκαλούν, έτσι κι αλλιώς, θλίψη.

Οι αντιφατικές και ανορθολογικές δηλώσεις και η επανεμφάνιση στο υπουργείο Εξωτερικών των καθηγητών Ροζάκη και Ηρακλείδη, γνωστών για τις ενδοτικές θέσεις τους, υποδηλώνουν αντικρουόμενες απόψεις στην κυβέρνηση. Νέο στοιχείο, αν επαληθευθεί, άγνωστης αξίας, γνησιότητας και ποιότητας, είναι οι ψίθυροι περί συγκρότησης ομάδας «πατριωτών Βουλευτών» της Ν.Δ. Τελευταίο αλλά όχι έσχατο: Η ανοχή στις ιταλικές προκλήσεις (καταβύθιση του «Ελλη») δεν απότρεψε τελικά την επίθεση του Μουσολίνι. Το πεπρωμένο φυγείν αδύνατον και ο νοών, νοεΐτω.